

Genel Tanımlar

TRAFİK : Yayaların, hayvanların ve araçların karayolları üzerindeki hal ve hareketleridir.

KARAYOLU (YOL) : Trafik için , kamunun yararlanmasına açık olan arazi şeridi, köprüler ve alanlardır.

ARAÇ : Karayollarında kullanılabilen, motorlu, motorsuz ve özel amaçlı taşıtlar ile iş makinaları ve lastik tekerlekli traktörlerin genel adıdır.

TAŞIT : Karayolunda insan, hayvan ve yük taşımaya yarayan araçlardır. Bunlardan makine gücü ile yürütülene "motorlu taşıt", insan ve hayvan gücü ile yürütülene "motorsuz taşıt" denir. Ayrıca bir kazanç sağlama amacı olmadan kullanılan taşıta "hususî taşıt", bir kazanç sağlamak için kullanılan taşıtlara "ticarî taşıt", resmi kurumlara ait taşıtlara "resmî taşıt", hem resmî hem ticarî nitelik taşıyan taşıtlara ise "resmî ticarî taşıt" denir.

SÜRÜCÜ : Karayolunda, motorlu veya motorsuz bir aracı sevk ve idare eden kişidir.

ŞOFÖR : Karayolunda, ticarî olarak tescil edilmiş bir motorlu taşıtı süren kişidir.

ARAÇ SAHİBİ: Araç için adına yetkili idarece tescil belgesi verilmiş veya sahiplik veya satış belgesi düzenlenmiş kişidir.

İŞLETEN: Araç sahibi olan veya mülkiyeti muhafaza kaydıyla satışta alıcı sıfatıyla sicilde kayıtlı görülen veya aracın uzun süreli kiralama, ariyet veya rehin gibi hallerde kiracı, ariyet veya rehin alan kişidir. Ancak ilgili tarafından başka bir kişinin aracı kendi hesabına ve tehlikesi kendine ait olmak üzere işlettiği ve araç üzerinde fiili tasarrufu bulunduğu ispat edilirse, bu kimse işleten sayılır.

YOLCU : Aracı kullanan sürücü ile hizmetliler dışında araçta bulunan kişilerdir.

HİZMETLİ : Araçlarda, sürücü hariç, araç veya taşıma hizmetlerinde süreli veya süresiz çalışan kişiler ile iş makinelerinde sürücülerden gayri kişilerdir.

TRAFİK İŞARETLERİ : Trafiği düzenleme amacı ile kullanılan işaret levhaları, ışıklı ve sesli işaretler, yer işaretlemeleri ile trafik zabıtası veya diğer yetkililerin trafiği yönetmek için yaptıkları hareketlerdir.

GEÇİŞ ÜSTÜNLÜĞÜ : Görev sırasında, belirli araç sürücülerinin can ve mal güvenliğini tehlikeye sokmamak şartı ile trafik kısıtlama veya yasaklarına bağlı olmamalıdır.

GEÇİŞ HAKKI : Yayaların ve araç kullananların diğer yaya ve araç kullananlara göre, yolu kullanmak sırasındaki öncelik hakkıdır.

DURMA : Her türlü trafik zorunlulukları (kırmızı ışık, yetkililerin dur işareti, yol kapanması gibi- nedeni ile aracın durdurulmasıdır.

DURAKLAMA : Trafik zorunlulukları dışında araçların insan indirmek ve bindirmek amacı ile kısa bir süre için durdurulmasıdır.

PARKETME : Araçların, durma ve duraklaması gereken haller dışında bırakılmasıdır.

TRAFİK KAZASI : Karayolu üzerinde hareket halinde olan bir veya birden fazla aracın karıştığı ölüm, yaralanma ve zararlı sonuçlanmış olaydır.

YAYA: Araçlarda bulunmayan, karayolunda hareketsiz veya hareket halinde bulunan insandır.

TRAFİKTEN MEN : Trafik zabıtası veya yetkililerce kanunda öngörülen hallerde araçla ilgili belgelerin alınması ve aracın belli bir süre çekilerek trafikten alı konmasına denir.